

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 44

ŠIBENIK, 3 studenoga 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

PREĐ SVOJIM VRATIMA!

Topovi opet zagruvaše. Strojne puške štekću kao pobješnjeni psi. Mi ih, doduše, još ne čujemo, jer su daleko od nas; ali ko nam kaže da se neće doskora i pod nama potresti zemlja?

Pa pustimo zasad nagadanja!

Kad je Italija prva odapela kokot, morala se pred kulturnim svijetom opravdati. I znate, kakve razloge je navela? — Rekla je — preko svojih diplomata, radio stanica i novina — : Mi vodimo rat u ime kulture i slobode! Abesinija je puna bespravni robova, koji se prodavaju po trgovima kao blago. A nama je svrha osloboditi to roblje, dati mu čovječja prava i pomalo ga zadahnuti visokom evropskom uljudbom.

Neki, kad su to čuli, zapljeskaše i potvrdiše svakoj riječi.

Kakvo je naše stanovište? Što mislimo i što da na to kažemo?

To se ne može zanijekati: Abesinija nema, ni izdaleka, toliko škola i knjižnica, kazališta i kinematografskih dvorana kao koja evropska država. Ima u njoj još i ropstva, premda je zakonski ukinjeno i zabranjeno! — Te činjenice ne niječe niko, pa ni sami Abesinci.

Nego tu nas nešto drugo zanima. Ko će donijeti Abesincima slobodu i čovječja prava? Zar Evropa?

I dijete zna da netko ne može dati nešto česa nema. Kako ću ti dati deset dinara, kad ih nemam?!

To vrijedi za pojedinca, za općinu, državu i čitav jedan kontinent. — Evropa ne može ni Abesincima, ni Bušmanima, ni Hotentotima dati slobodu i čovječja prava, jer te slobode i tih prava nema ni ona!

Ako ste kada posjetili koju umobolnicu, mogli ste u njoj vidjeti bolesnike koji se umišljaju da su kraljevi, anđeli, bogovi... Pa još niko, koji je zdrave pameti, nije povjerovao njihovom bulažnjenju. — Ni mi ne vjerujemo najvišim evropskim pretstavnicima kad se, učeno i lijepo, hvale svojom visokom kulturom koja je već davno ukinula ropstvo i svakom pojedincu osigurala slobodu i čovječje dostojanstvo.

Evropa laže, kada tako govori! — Prošećimo se evropskim državama, i uvjerićemo se o istini te tvrđnje.

Zašto Ga tjeramo od sebe?

GRIJEH I SRAMOTA

Možda se sjećate nedavne izložbe »Pro Deo — Za Boga«, koja je gostovala u Zagrebu; i vjerojatno su vam ostale u spomenu one bogohulne slike koje je donosila naša štampa. Na mene je strašno djelovala ona preštampana slika kojom se boljševec izrugivaju sakramentu presvete Euharistije. Ni starosjedilac paklenskih dvorana ne izmišlja ono što čini čovjek, za koga je čisti Jaganjac bio žrtvovan na križu!

Ili zamislite, da baš niko drugi nije kriv, nego samo Rusija, što cijela jedna država, koja obuhvaća četvrtinu zemljine kugle, smišljeno i po određenom planu huli na Boga i truje duše? Boljševičko prodiranje pomažu svi oni koji usmeno ili pismeno hule na Boga i vrijeđaju one Njegove najodličnije i najmilije prijatelje koji su uzdignuti na čast oltara.

Kad bismo se popeli do visine Božjeg prijestolja i svrnuli pogled na zemljinu površinu, vidjeli bismo da se nad svim ostalim zemljama ističe ono nekoliko hiljada četvornih kilometara koje nastava naš narod. Čime se ističe? Time što odanle neprestano, dan na dan, dopiru tisuće i tisuće — koji dan se skupi i do milijuna — poruga i pogrda na Boga, na Njegovu Majku i na Njegove prijatelje.

Dižu se poruge kao oblak, kao gusta magla od koje se stvaraju olujni oblaci Božje pravde. I kakvo čudo da stenjemo pod reškim građom koji kao olovno zrnje pada na nas.

Danas i akademski obrazovana gospoda izgovaraju riječi radi kojih se svaki bolje odgojen čovjek mora zarumeniti preko ušiju. Koliko puta se čovjek upravo sretan čuti što smo tako malen narod, i jezik nam tako malo poznat, jer

Italija hoće donijeti slobodu abesinskim robovima? — A zar su državljani kraljevine Italije slobodni? Svaki Talijanac, ako želi dobiti mjesto i onog najnižeg činovnika, mora misliti kao vrhovni voda, kao Duce. Novine moraju pisati samo što on hoće, radio stanice raznašaju jedino njegove želje; pučki učitelji i sveučilišni profesori moraju naučavati njegovu nauku o državi i ljubavi prema ratu.

Pa onda Njemačka! Ne vlada li u njoj ropstvo, koje nas potsjeća na ono iz rimskih i grčkih vremena? Danas su tamo slobodni samo oni koji pjevaju himne čistoj i svetoj njemačkoj krvi! A svi koji go-

bi pred stranim ljudima od stida u zemlju propao kad bi i oni mogli razumjeti kakvu svjedodžbu prostote i nekulture daju o sebi naši ljudi, i oni iz viših krugova!

Tri su vrste psovki: prva je, kad se Bogu pripisuje ono što mu ne dolikuje (kad se, na primjer, reče da Bog krivo sudi...); druga, kad u zlu srcu prokunemo Boga (ne bilo ni Boga, kad pravde nema...), i treća, kada što ružna i prosta o Bogu i svetim stvarima govorimo. A u ovoj trećoj točki mi i naši susjedi preko mora nosimo rekord.

— Držimo da se svaki katolik komu je vjera sadržaj srca i duše mora duboko zamisliti i sa strahom gledati u budućnost naroda u komu je takav grijeh, kao što je psovka, toliko raširen. Složan i udružen rad probuđenih katoličkih snaga sigurno bi donio lijepih plodova. Katolička Akcija bi morala suzbijanje psovke uzeti kao jedan od velikih i važnih zadataka (Poslovnik križarske organizacije znače i za taj apostolat).

Otrag kojih sto godina je dakovački biskup Raffay izdao okružnicu protiv psovke i dao je čitati na glušnu nedjelju, na kojoj se čita evanđelje Ivanovo, i to upravo onaj odlomak u komu se govori kako su Židovi htjeli udariti kamenjem na Isusa, a On se je uklonio. Taj izbor dana je značajna slika koja nam doziva u pamet, kako su psovke, kojima naš svijet pogrđuje Boga, kao kamenje u rukama Židova koje tjera Božji blagoslov od nas.

A nekako prije četrdesetak godina je rektor zagrebačkog sveučilišta rekao: »Uzmimo da konačno pobjede protivnici kršćanstva, i Isus prognan iz naše zemlje da nam

vore i pišu o ljubavi prema drugim narodima, koji vjeruju u Božju Providnost, koja jednako ljubi i vodi sve države, izbacuju se iz državnih služba, šalju u koncentracijske logore i bacaju u podzemne tamnice.

Tako bismo mogli nabrajati i nizati do umornosti.

Je li to ona evropska kultura i sloboda, kojom se ljudi naprednog dvadesetog vijeka toliko pronose?

Ako itko može govoriti o slobodi, to ne može Evropa! — Strašno je to, ali istinito: U evropskim tamnicama, više puta, čame najveći i najidealniji borci za prav-

reće zadnji zbogom! Žalosna li dana, kad bi na pragu naših hramova otrešao prašinu s nogu svojih i kazao nam: Ostavljam vašu zemlju i vašu obitelj, vaše zakone i vlast svjetovnu, vaše običaje i vaše čudoređe, vaš javni i skromni život; ja ostavljam vaše crkve i oltare, bacam vas unatrag 18 stotina godina i uzimam sve što mi dugujete, a ostavljam samo uspomenu na mene! S kojim bi užasom naša zemlja na dan odlaska Isusova očutila onu strašnu prazninu! — Crkve zatvorene, mjesto svećenika duhovno bezvlade; mjesto milosrdnica agente »čovjekoljubivih« društava; palu, obeščašćenu ženu... — Ko bi mogao izmjeriti boli i izbrojiti suze koje bi istočilo to međuvlade?...«

To bi bilo kad bi se Krist uklonio od nas. A sinovi našega naroda Ga psovkom dnevno tjeraju od sebe!

Dokle ćemo izrabljivati strpljivost Njegovu?! Domal

Križ — najljepša i najbogatija knjiga

Neki glasoviti odvjetnik povede jednom svetog Feliksa u veliku biblioteku te ga zapita što mu se čini o onom mnoštvu krasnih knjiga najrazličitijeg sadržaja. Svetac, obrativši pogled na veliko Propelo što je visjelo u onoj dvorani, i pokazavši na nj rukom, odgovori: »Ja mislim da sve ove učene knjige neće na koncu konca ništa koristiti ako nas ne budu učile poznavali propetog Isusa, koji je najljepša i najbogatija knjiga, knjiga nad knjigama, knjiga matica, knjiga upravo klasična, izvor svake mudrosti, najglavniji zakonik i pravilo našeg života.«

Sv. Bonaventura pokaza Propelo sv. Tomi Akvinskome, kad ga je ovaj pitao iz kojih je knjiga crpao toliko znanje »Križ«, reče — »to je moja najglavnije knjiga« —

V. B.

du, istinu i čovječje dostojanstvo, dok se stopostotni lupeži i zlikovci slobodno šeću od kavane do kavane, iz kazališta na luksusne gozbe i bankete. — Ako ne vjerujete: pitajte španjolske, njemačke i ruske biskupe i svećenike!

Obijeljeni grobovi i zmijska legla su već davno osuđeni od Krista. On ih je zauvijek ožigosao i zatvorio im usta. Zato, kad je govor o slobodi i ljudskom dostojanstvu, onda ti, Evropo, šuti! Jer ako progovoriš samo jednu riječ, može ti onaj ropski Abesinac, kao i bespravni Bušman, slobodno doviknuti: Meti pred svojim vratima! Ig.

XXI nedjelja po Duhovima

EVANDELJE SV. MATEJA 18, 23-35

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim priču ovu: Kraljevstvo je nebesko slično čovjeku kralju koji htjedne urediti račune sa slugama svojim. I kad počeo pregledati račune, dovedoše mu jednoga, koji mu je bio dužan deset tisuća talenata. A budući da nije imao odakle da plati, zapovjedi gospodar njegov, da se proda on, i žena njegova, i djeca, i sve što je imao, i da se dug naplati. No sluga taj pade ničice, i moljaše ga govoreći: Ustrpljenje imam sa mnom, i sve ću ti vratiti. I gospodar se smilova slugi tome, te ga pusti, i dug mu oprosti. A kad izide sluga taj, nađe jednoga od svojih drugova, koji mu je bio dužan sto dinara, i uhvativši stade ga daviti, govoreći: Vрати što si dužan. I padnuvši ničice drug njegov moljaše ga govoreći: Ustrpljenje imam sa mnom, sve ću ti vratiti. A on ne htje, nego pođe i baci ga u tamnicu, dok ne isplati duga. Vidjevši pak njegovi drugovi, što se dogodi, ožalostiše se veoma; pa podoše i kazaše gospodaru svojemu sve, što se bješe dogodilo. Tada ga pozove gospodar njegov, i reče mu: Zli slugo! sav sam dug oprostio tebi, jer si me molio, nije li dakle treba, da se i ti smiluješ drugu svojemu, kako sam se i ja tebi smilovao? I rasrđen gospodar njegov predade ga mučiteljima, dok ne plati sav dug. Tako će i Otac moj nebeski učiniti vama, ako ne oprostite svaki svom bratu od srdaca svojih.

POUKA

Kršćanska vjera jest vjera ljubavi, ljubavi koja čini dobročinstva, koja sučustvuje, ljubavi koja je milosrdna, koja podnosi, koja se žrtvuje i napokon ljubavi koja svakomu sve oprašta, — i onomu koji ne zaslužuje oprostjenja!

Krist je utjelovljenje te ljubavi; u svojem životu, riječima, u svom svojim poukama pruža nam uzor ove najrazličitije ljubavi, da svoje sljedbenike potakne da je i oni steknu i da je nasljeđuju, u koliko je to moguće ljudima.

U priči današnjeg evanđelja stavlja nam pred oči dvije žive slike: S jedne strane neizmjernu ljubav Božju naprama čovjeku grješniku, a s druge okrutnost čovjeka naprama svom bližnjemu. Ova priča nije samo alegorična slika već prava povijest, stara a uvijek nova, dobrote Božje i ljudske zloće.

Počevši od Adama do zadnjeg čovjeka Bog je naprama svakomu

pokazao obilje svog milosrđa. Oprašta Adamu i obećaje Otkupitelja. Povijest židovskog naroda nije drugo nego povijest Božjeg milosrđa.

A zar mi sami nijesmo osjetili milosrđe Božje? Dao nam je zdravlje, a mi smo se s tim Njegovim darom služili da njega vrijeđamo! Dao nam je pamet, a mi se s njom služili da ga zaniječemo! Dao nam je volju, da Mu s njom služimo, a mi smo se s njom Njemu opirali! Dao nam je jezik da ga s njim hvalimo, a mi smo Ga psovali i grdili! Stvorio je za nas cijeli svijet: rude, biline i životinje, da budemo zahvalni Stvoritelju, a mi smo, služeći se stvorenjima, prezreli Njega, našeg dobrog Oca!

I on? Glasom naše savjesti poziva nas da položimo račun o svom djelovanju. Ali kako da mu platimo, kako da vratimo dobro što nam je učinio? Ne možemo drukčije, nego da pokleknemo i pitamo oprostjenje: »Smiluj se, oprosti!«

Dobri Bog nam je oprostio i zaboravio na sve uvrede, na sav dug. Ne samo jedamput, već uvijek kadgod smo k Njemu došli i pitali oprostjenje, On nam je po svom zastupniku, svećeniku oprostio.

Isus u današnjem evanđelju naglasuje to Božje milosrđe e da i

nas potakne na oprostjenje, na milosrđe napram svom bližnjemu.

Da još jače naglasi tu nauku, crta nam ljudsku okrutnost koja, nažalost, i danas slavi svoje slavje Misao Krištova je jasna. Dok tebi Bog oprašta kudikamo više, ti nećeš da oprostiš bratu koji te je uvrijedio u malenkostima.

Budi pravedan, budi milosrdan, kao što želiš da Bog bude s tobom dobar i milosrdan. Tu misao naglasio je Gospodin i u onoj divnoj molitvi »Oče našu«, koju nas je On sam naučio moliti. Između osam blaženstva stoji i ona »Blaženi milosrdni, jer će postići milosrđe.«

Oni pak koji nijesu milosrdni napram bližnjemu nemogu se nadati ni milosrđu od Boga. Pače ta nemilosrdnost će biti uzrokom da će ih Bog kazniti kao što je gospodar kaznio slugu.

Sv. Ivan, apostol ljubavi, pod svoje stare dane, kad uslied iznemoglosti i starosti nije mogao propovijedati, neprestano je opetovao samo ove riječi: »Djeco moja, ljubite se među sobom«. Ljubiti se moramo! Ljubav ne pozna ni mržnje ni osvete; ona oprašta i najveće uvrede.

Oprostimo, dakle, i mi svakome od srca, kao što i Bog nama oprašta.

Na braniku

VERUJU...

Nebo i zemlja, čitav svemir, jesu upravo stvorena knjiga, u kojoj je velikim i jasnim slovima zapisana istina: Ima vječni Bog, Stvoritelj neba i zemlje. Brojni dokazi iz prirodnog i duševnog reda dokazuju jasno ovu istinu svim smrtnicima, a ipak ima nekih koji, u ime lažne znanosti, tvrde protivno.

Čujmo što nam iskustvo govori. I maleno dijete, i učenik na školskim klupama, i razuman čovjek u vrtlogu života rado traže razloge i uzroke pojedinim pojavama u svijetu. Oni ne miruju, dokle god ne nađu sigurni odgovor na svoj upit. Ovaj »zašto«, to je tajanstvena čežnja duše, koju je vječni Tvorac usadio u našu nutri-

nu, da tražeći, kao umni stvorivi, razloge svemu, preko Njegovih stvorenja nademo Njega — Pruzroka i Stvoritelja svega vidljivog i nevidljivog.

Promatramo li krasne palače, veličanstvene hramove i uzorne vrtove, pitamo: Tko je njihov umjetnik i vrtlar? Da kažemo: To je nastalo slučajno, svi bi nas osudili, jer slučaj je idol budala, a ne pametnih! Tako mi promatramo i neizmjerni svemir s njegovim krasnim uređajem.

— Naša je zemlja sitna točka prama Suncu, koje je od nje veće za 1,280.000 puta. Sunce je od zemlje udaljeno 150 milijuna km. — pa bi brzi vlak trebao od Zemlje

do Sunca 285 godina da juri dan i noć. A zvijezda »Sirius« je udaljena od Sunca više nego li Zemlja za 900.000 puta!

Za vedrih zimskih noći upremo pogled u nebo i opazimo bijeli magleni trak u svemiru, zvan »Kumova slama«, koji je pun zvijezda, od kojih je svaka mnogo veća od našega Sunca, a nama se pričinja kao sitni pijesak. Kao što nije moguće izbrojiti i brojkama izraziti pijesak kopna i mora, tako je jednako nemoguće izbrojiti zvijezde »Kumove slame«.

Prostor, u kojem se okreću te bezbrojne zvijezde, nemože promotriti ni najvještiji zvjezdaznanac najmodernijim dalekozorima, a kamoli prostim okom. Nama se pričinja, da su zvijezde srasle jedna uz drugu, kao na primjer »Vlašići«, a kad tamo goleme zvijezde i sunca mogla bi se okretati između njih! Tko da sada izbroji sve zvijezde!? Prostim okom možemo ih raspoznati samo 3.300, a dalekozorom 300.000. A gdje su sada sve one koje se gube u nepreglednom prostoru svemira?

Je li moguće, da je sve to slučajno nastalo, bez Uzroka, bez Stvoritelja, bez Redatelja? Je li možda sve te zvijezde stvorio i poredao umni čovjek? Daleko bi zašli kad bi dokazivali ispraznost ovih tvrdnja. Zvijezdano je nebo remek-djelo svemogućeg Božje de-snice. Kretanje svemirskih tjelesa, kao i svih ostalih, traži po sebi jednog pokretača, koga nitko nemože maknuti, a koji SVE miče. Jer ako kamen ne bacimo rukom, on ostaje na mjestu.

Svi zvjezdaznanci svijeta nijesu smatrali zvjezdaznanstvo pukim slučajem, nego djelom ruku Božjih, i zato su idealno spojili svoje znanje s dubokom vjerom. Ti su iz zadnjih stoljeća: znanstvenik Piazzi, koji je našao planet »Ceres«; Secchi, zvjezdaznanac prvog reda, koji je našao planet »Neptun«; Leverrier, Wiliam Herschel, Heis, Bessel, Perry, conte Diani, Relshuber, veliki Newton, slavni Kopernik i naš domorodac R. Bošković. — Svi ovi, kao zvjezdaznanci svjetskoga glasa i duboki vjernici, ključu modernom bezboštvu: *Credo, Veruju... u Tebe Stvoritelja!*

T. Ninski

Podlistak

Zvonilo je...

Drugu iz djetinjstva.

Iz mora su virile alge i vrhovi morskih hridina, a po oseklom je žalu zakrčljalo dijete tražilo srebrene školjke i račiće sive. Svježi je morski miris osvajaio njegovu mladu dušu kao što miris poljskih trava omamljuje bestjelesne leptire, i ono je prevrtalo kamenje obraslo zelenim morskim travama...

...Sunce je zlatilo plavu morsk ravan, i njegove su se zrake svjetlucale u dubinama i nestajale kao puste nade mladog sanjara u vrtlogu svjetskom. —

Dječak se je divio ljepoti sunčanog jutra i očaran je gledao u daljinu. I tamo iznad dalekih sjenovitih otoka, nazrijevao je jato crnih vrana...

— Kva — kva — kva — čuli su se doskora zvuci njihove iste i vječite elegije. I dječak se prenu poput plašljiva zeca...

Iz daljine zaječi, zatim, glas velikog seoskog zvona. Mrtvačkog! Ono se je sporo njihalo i otegnuto ječilo. Sporo se njihalo, a tako je dugo zvonilo da je potreslo nježnom dječakovom dušom.

I on se je sjetio...!

To se je ugasila tiha uljenka koja je u tamne olujne noći osvjetljivala zakutke njegovog srca. I utirala staze njegovoj neizvjesnoj budućnosti... To je presušio onaj izvor iz kojega je on u sušne ljetne dane crpio svježju vodu. I zalijevao njome cvijeće svoje duše da mu vječno cvate...

To je usahnulo onaj badem pod čijim je hladom on odmarao svoju zlatnu glavu koja je bila slična zumbulu. I sanjao o svijetlim danima mladosti svoje...

I dječak se je uvjerio!

Sinoć mu je majka govorila: »Sinko, ja sam slaba i neću za dugo, a ti dobar budi, i dobro će ti biti. Sinko, dragi moj sinko, ti nikoga nemaš...« Tako mu je majka sinoć govorila, ali on nije tome podavao važnosti. Ona je bila vječno blijeda, slaba i bolesna. I uvijek mu tako govorila. A sada je ona izdahnuła, sigurno je izdahnuła. Drugog bolesnika nema u mjestu...

Uznemiren je dječak potrčao kući. I putem je glasno plakao... Na slammatoj — prostoj prosto postelji, u dnu vlažne potleušice, ležala je ukočeno žena. I više nije disala.

Blijeda, suha, izmučena... Zaklopljenih očiju i raširenih ruku...

A dječak je plakao neutješno. Iz dna su mu srca tekle bujne suze kao na izvoru malene ponornice...

— O majko! majko! majko!...

I danas, dok kiša jesenja suzi i pere onaj neznani grob u kutu nad kojim se čempres koči, i danas se dječak sjeća. Danas, dok mu se po izmučenom mozgu vrte Ciceroni i Demosteni, elementi i spojevi, progresije i logaritmi, minerali i meteori...

Sjeća se on svega! Sjeća se kako je dugo, otegnuto i potsjetljivo zvonilo veliko seosko zvono...

Sjeća se. I danas plače jednako. Prostor koji ga odjeljuje od

»žverinskog groblja« i vrijeme koje je otdata proteklo, ne mogu utaziti njegovu teglu...

Na dan mrtvih, 1934. —

Jerko Kraljev

Glas onostranstva

Život je kao čvrst obruč koji nas pritište i okreće se brzinom događaja i vremena. Mnogima se on, iz daljine, pričinja prazan, pust i nijem, ali kad mu se čovjek primakne i sabran ga promatra, šare na kolutu života ocertavaju mu se jasno na mrežnici oka a u svijesti ispisuju svoju sadržinu i — smisao.

No mi letimo, kao vihorom nošeni atomi prašine, bez cilja se uzdižemo, sukobljujemo i padamo ne naslutivši harmoniju sitnih djelića beskonačnog mozaika, koji dobiva svoju sadržinu i ljepotu tek kao podnožje Vječne Ljubavi.

Okretao sam se u ritmu muzike po skliskom tlu blještavog salona. Padali su na me i golicali me po licu pogledi, plamni i dugi, te su me, u tom trenutku, prožimali osjećaji miline kojom prve proljetne zrake obaspu osjetljivu akaciju.

Dušu bi mi osvjetlio bljesak rijetkih i kratkih časova uzleta i ideala, koji bi je ispunjavao zanosom i obećanjem divnih stvaranja i djela.

Volio sam i ženu, i novac, i čast... mrzio čovjeka, i život, i svemir, i misao — onu koja me je uvijek vukla nekamo u nepoznato tražeći opijuma, s namjerom da i tijelo pridigne s blatnog podijuma malograđanskog života... Nosio sam u srcu »pravu« sreću života:

ljubav prema svemu što mi ugada i mržnju, silnu i razbuktalu, za sve što se suprotstavljalo mojoj udobnosti.

Letio sam na voštanim krilima egoističnih ideala i sažge me sunce — ne s lkarovih visina — već nepoznata sila nutrine. Prije pohlepnih čina me potsticala, a po dovršenom izjedala dušu. Kad se vraćah sa bučnih zabava i pomamnih šetnja ta sila me stvarala nezadovoljnim i ojađenim.

Prohladan vjetar, dahćući, sav moker, dolazi sa zapadnih brda i prevrće cestama otpalo lišće. Za ovih sumornih popodneva, dok mamurna jesen prolazi kaljavom cestom pod mojim prozorom, pričinjam se sebi samome malen neznan i suvišan. Krećem se među mnoštvom, orobljena srca i rasplakane duše, sa sumnjom u ljubav, u prijateljstvo i sve osjećaje koje ljudi između sebe izmjenjuju. Sve je maleno, bezvrijedno i lažno.

— Život je obmama! — zaključih.

A tihog plačljivog dana, koji je mirisao po hrizantemama i voštanicama, zvonice s grada mrtvih potvrđivalo je moju misao: Život je varka i nema smisla, ako li ga ne shvatimo kao stepenicu prema dvorima lijepe, vječne Domaje!

I zaista: u brecaju onih zvonica kao da su se združili glasovi majke i svih mojih poznatih, dragih koji mi dovikuju iz onostranstva:

— Život je mukotrpan prelaz vječnom stanovanju! Zato pun smisla i sadržaja.

Z. M.

Po državi

POSVETA NOVE KATOLIČKE CRKVE U SRBIJI. — U nedjelju dne 20. listopada posvetio je novu katoličku crkvu u Ravnoj Reci beogradski nadbiskup Preuzv. o. Rafael Rodić. Ovo je najljepša katolička crkva u unutrašnjosti Srbije.

OTKRICE SPOMEN-PLOČE KRALJU TOMISLAVU. U Srijemskom selu Tompojevci otkrivena je na portalu rimokatoličke župne crkve spomen-ploča prvom hrvatskom kralju Tomislavu.

PREDLOG NOVOG ZAKONA O ZASTAVAMA. Po tom zakonu bilo bi dozvoljeno vijati na privatnim kućama hrvatske zastave, odnosno slovenske i srpske. Na javnim državnim zgradama vijale bi se kao do sada državne zastave.

PRIJAVA ZA ABESINIJU. 15 Talijana Dalmatinaca prijavilo se dobrovoljno za rat protiv Abesinije. Sretan put!

STETE OD POTRESA U BANJALUCI. Nekoliko dana trajao je potres u Banjaluci. Na većem broju kuća porušeni su stropovi i napukli zidovi.

BESPOSLENOST. Kod nas imade nezaposlenih 150 inženjera i arhitekta.

DAVIDOVIĆ GOVORI. Na zboru udružene opozicije g. Ljuba Davidović pred mnoštvom slušalaca, izrekao je ove riječi: »Mi hoćemo da po onome što nam je dao 5 maj tražimo i vladu i narodnu skupštinu i svoja prava da sami svojom sudbinom raspolažemo. Mi hoćemo državu koja će biti uređena u punoj slozi i saglasnoj volji i želji Srba, Hrvata i Slovenaca. Mi hoćemo da tu državu uredimo i po želji pojedinih pokrajina i po želji pojedinih vjera.«

MAČEK ZNA... 27 listopada su samostalni demokrati držali u Zagrebu prvu širu konferenciju. Konferenciju je posjetio i dr. Vladko Maček koji je tom prigodom i ovo rekao: »Trebalo je deset godina dok nismo došli do uvjerenja da ne može biti Srbima dobro, dok je Hrvatima zlo, a isto tako da ne može biti Hrvatima dobro, dok je Srbima zlo.«

»OBZOROVE« PROGNOZE. »Obzor« tumači zašto je računao s padom g. Čirića i piše: »Mi smo držali nakon kandidacije ministra Komnenovića, sjećajući se većine u proračunskoj raspravi, da će vladina većina pobjediti, jer smo smetnuli s uma da se izbor predsjedništva provodi tajno.«

VJERSKI ODGOJ. Hrvatski Radiša je izdao okružnicu, kakav mora biti odnos poslodavaca prema naučnicima. Između ostalog kaže: »Ima još jedno vrlo dobro i pametno sredstvo, koje poslodavac valja iskoristiti u odgoju svoga naučnika, a to je utjecaj svećenika dotičnog mjesta na odgoj naučnika. Poslodavac valja da se brine, da se njegov naučnik ispovjedi i pričesti tako da savjesno vrši svoje vjerske dužnosti i da bude u svakom pogledu bolji.«

NJEMAČKE SKOLE U JUGOSLAVIJI. U Jugoslaviji ima 470.000 Nijemaca. Raspolažu sa 154 osnovne škole koje pohađa 33.000 školske djece, a poučava ih 572 učitelja i učiteljice. Osim toga imaju 38 šegrtskih i gospodarskih škola. Konačno im država uzdržava gimnaziju (184 učenika) u Novom Vrbasu i učiteljsku školu.

BJEGUNCI. Mnogi bjegunci prelaze iz Italije u Jugoslaviju, jer neće da svoje kosti ostave u Abesiniji. Iz Mađarske se naprotiv prijavilo nekoliko tisuća dobrovoljaca u talijansku vojsku za rat u Africi.

ŠARLAH U ZAGREBU. Prema podacima gradskog fizikata u Zagrebu ima sve više oboljenja od šarlaha. Kroz zadnji tjedan nanovo je oboljelo od šarlaha 12 a ozdravilo samo 8 osoba, pa ih sada ima bolesnih 68.

KUKURUZ ZA SIROMASNE KRAJEVE. Ministar financija odredio je da se može primati na račun zaostalih poreza kukuruz i to po cijeni koja je za 20% viša od burze. Taj će se kukuruz upotrijebiti za prehranu siromašnih krajeva.

KATOLIČKE ŽUPE U BEOGRADU. U Beogradu je župa Krista Kralja koja broji 12000 duša, župa sv. Antuna 7000, župa Bl. Dj. Marije 7000, župa sv. Cirila i Metoda (?) župa sv. Petra 8000 vjernika.

FILM »GOLGOTA«. Ovaj film, koji se davao i kod nas, stajao je 50 milijuna franaka. Autor scenarija ovog filma i jedan od glavnih pretstavnika međunarodne katoličke kinematografije je pariški kanonik Josip Reymond.

SMRT U RUDNIKU. U Drnišu, u rudniku »Kontinental«, smrtno je nastradao radnik Malenica. Nesreća se dogodila uslijed odrona jednog bloka baunxita.

Težak udarac za Šibenik i čitavu Sjevernu Dalmaciju

Smanjenje kreveta u Banovinskoj bolnici — Građanstvo uzbuđeno — protestni zborovi, brzojavke i delegacija

U Šibeniku postoji banovinska bolnica koja već 52 godine prima bolesnike iz čitave Sjeverne pa i srednje Dalmacije. Zato je to jedna od najvećih i najvažnijih javnih ustanova koje se nalaze u našem gradu. A sigurno i najpotrebnijih!

Koliko je Banovinska bolnica potrebna Šibeniku i njegovoj okolini jasno dokazuje činjenica da se bolnica iz godine u godinu morala nadograđivati, širiti i povećavati.

I ovih dana, kad nam ta bolnica nije, valjda, nikada bila tako potrebna kao danas, nadležne vlasti su izdale naredbu da se na svim njezinim odjeljenjima, osim na duševnom i zaraznom, smanji broj kreveta. Tako su reducirani kreveti za 50% na veneričnom i kirurškom odjeljenju, a u svim ostalim za 75 posto!

Teško je bilo u prvi mah vjerovati da će se ta naredba i ostvariti. Pa ipak: 23 listopada podređeno činovništvo moralo ju je provesti u djelo!

Zamislite: najsiromašniji bolesnici, s rastvornim tuberkuloznim bacilima u grudima i sifilističnom zarazom, moraju otići iz bolnice da, najprije, pospiješe svoj konac, a onda da zarazuju i druge!

Zato je potpuno razumljivo da je šibensko građanstvo, pogođeno u živac, uznemireno i ogorčeno, kao jedan ustalo na noge. Ne samo šibensko građanstvo nego i čitava Sjeverna Dalmacija!

Odmah poslije žalosne činjenice uvažene osobe u Šibeniku sastavile su promicateljni odbor kojemu je svrha promijeniti već provedenu kobnu odluku. Tako je taj odbor već 27 listopada, preko javnog proglasa, pozvao na sastanak u sobi hotela »Krk« sve pretstavnike svih društava i viđenije građane.

I sastanak je doista, bio brojno posjećen. Prisustvovali su: preuz. biskup dr. Jerolim Mileta, zastupnik preos. vladike dra. Irineja g. prota Prostran, mnogi liječnici i pretstavnici svih društava.

Dr. Mario Selem, član promicatelnog odbora, otvorio je sastanak. Za njim su govorili: G. prota Prostran, dr. Oskar Novak, don Ante Radić, dr. Neven Čosić, dr. Josip Pasini, dr. Srećko Poturica i g. Svirčić.

Svi su govornici naglašavali veliku potrebu Banovinske bolnice u Šibeniku. Mjesto da se smanji

Katolička Crkva i radničke strukovne organizacije

Između radničke i kapitalističke klase, koje su se formirale kao dvije bojne falange, nastaju sukobi i borbe koje ugrožavaju društveni mir i poredak. Sukob rada i kapitala postao je glavnim društvenim pitanjem novijega doba. Stoga se pokazuje potreba da se odnos rada i kapitala uredi tako, da će novo uređenje, koliko je najviše moguće, zadovoljiti radnike.

Katolička crkva koja pomno prati sve potrebe čovječanstva pokazuje i smjernice kako da se ljudsko društvo uredi, da bude što više mira, sklada i blagostanja među ljudima. Pape i biskupi, kao crkveno učiteljstvo, iznijeli su u mnogim okružnicama i pismima nauku crkve u pitanju socijalnih odnosa, a naročito o odnosu radnika i poduzetnika ili rada i kapitala. Najvažnije su okružnice u tom predmetu pape Leona XIII »Rerum novarum« i sadašnjeg pape Pija XI »Quadragesimo anno«.

Papa Leon XIII je istakao u okružnici »Rerum novarum« — da veliki broj ljudi živi u žalosnom i bijednom stanju u sadašnjem kapitalističkom sistemu, jer je mali broj bogatih i moćnih nametnuo

po odjeljenjima broj kreveta morao bi se povećati, jer se svake godine opaža sve veći priliv bolesnika. Zdravlje je najveće zemaljsko bogatstvo i najveća dragocijnost; zato, ako ikada moramo štediti, to ne smijemo onda kad je u pitanju zdravlje nas samih ili naše bližnje braće!

Sa protesnog zbora u hotelu »Krk« poslani su brzojavi, puni molbe i nade: Nj. V. Kraljici Majci Mariji i Nj. Kr. Visočanstvu Knezu Namjesniku Pavlu u Beograd.

Na sastanku se izabralo i posebno odaslanstvo koje će poći u Beograd, i kod nadležnih vlasti poraditi da se naredba o smanjenju kreveta u šibenskoj banovinskoj bolnici odmah povuče. Kao odaslanici su izabrani: preuz. biskup dr. J. Mileta, preos. vladika dr. Irinej Đorđević i primarij kirurškog odjeljenja dr. Josip Pasini, kao stručno lice.

Poseban sastanak je održalo i Udruženje liječnika u Šibeniku. Sa tog sastanka je ministru socijalne politike i narodnog zdravlja poslan ovaj apel:

»Sprovedenje naredbe Banske uprave o redukciji kreveta od 75 posto u banovinskoj bolnici u Šibeniku ugrožava narodno zdravlje cijele sjeverne i srednje Dalmacije i dovodi ljekare u položaj koji onemogućuje da po postojećim zakonima vrše svoju dužnost u cilju uspješnog liječenja, operativnog rada i suzbijanja bolesti, kao što se do sada u ovoj bolnici za preko pola vijeka provadalo. Nainerđi nije protestuju protiv ove antisocijalne mjere koja pogađa najviše bolesne bijednike i najveću i jedinu stručnu kompletnu ustanovu u Dalmaciji. Interes pogođenih bolesnika, opće zdravlje i državni ugled imperativno zahtijevaju da se predusretnu opravdani protesti, neugodni prizori te incidenti sa neizbježivim teškim posljedicama, pa se strogo traži hitna pomoć da se uklone financijski uzroci koji su dali povoda redukciji kreveta.«

Socijalna pravda, ljudski osjećaji i ljubav prema onim najzapuštenijim i najbijeđenijim zahtijeva da sve ovo ne bude glas koji se izgublja u pustinji.

Mi očekujemo što skorije ugodno rješenje s nadležne strane, jer *bolesnički krik mora da gane srce svakog plemenitog čovjeka!*

gotovo ropski jaram velikom mnoštvu proletaraca.

Kapital je zahvatio prevlast nad osobom radnika u radnom odnosu. Radnik, koji za proizvodnju daje svoj rad koji je izraz čitava njegova bića, postao je puko sredstvo proizvodnje u rukama kapitalista. Kapital nastoji podvrći pod svoju vlast i državnu upravu i čitavo narodno gospodarstvo, a po svojoj ekspanziji i preko državnih granica nastoji podvrći gospodarski slabije narode. Zato je i razumljiv otpor svih ovih koji su iskorišćavani od kapitala. Dakle razumljiva je i borba radnika protiv ovoga društvenoga gospodstva kapitala.

Papa Leon XIII je naglasio, koa osnovni princip, da je »Sramotno i nečovječno služiti se čovjekom kao prostim sredstvom sticanja i ne cijiniti ga po znani njegovih ruku«; zato je tražio da uslovi rada moraju biti takovi, da radnik vrši posao bez štete za svoje zdravlje i život, a naročito da se kod rada respektira radnikova moralna i religiozna ličnost. Osobitu je važnost stavio Leon XIII na pravednu plaću, koja pripada radniku po prirodnom pravu a koja mora biti tolika, da je dovoljna za uzdržavanje radnika i njegove obitelji. On je također vidio da je ka-

pital obuzet samo čežnjom za bogatstvom i radi toga da neće ispunjavati svoje dužnosti prema radniku, pa je zato naglasio potrebu intervencije države i iznio čitav program zaštite radnika u radnom odnosu sa strane države. No pored toga je potakao radnike, da se sami organizuju u strukovne organizacije za ostvarenje svojih prava i za unapređenje svojih materijalnih i duševnih potreba.

Papa Leon XIII je osuđivao nasilnu klasnu borbu, koja se osniva na mržnji i neprijateljstvu — kakovu su vodili komunisti i socijalisti — jer je u njoj vidio katastrofu društva. Međutim klasni boj, kako nastavlja Pio XI, ako se uzdržaje od neprijateljstva i međusobne mržnje, prelazi polako u poštenu borbu, osnovanu na želji za pravednošću koja, doduše, nije onaj blaženi društveni mir za kojim svi težimo, ali je začetak da dodemo do uzajamnog sudjelovanja staleža.

Prema tome su kršćanske strukovne organizacije radnika i namještenika, prama nauci vrhovnog učiteljstva katoličke Crkve, koje se bore za novi društveni red, osnovane na kršćanskoj pravdi i ljubavi, najvažnijem sredstvu za ostvarenje obnove društva.

Na inicijativu same katoličke Crkve osnovala su se radničko namješteničke kršćanske strukovne organizacije u svim zemljama gdje ima radnika i namještenika. Broj radnika i namještenika koji pripada u raznim zemljama kršćanskim strukovnim organizacijama penje se već na preko 3 milijuna.

Kod nas, u hrvatskim krajevima, jedna ovakvo kršćanska radnička narodno strukovna organizacija jest »Radnički strukovni Savez«, te ide uporedo s kršćanskim radničkim strukovnim organizacijama po svim drugim zemljama svijeta. Socijalnim radom radničke klase cijeloga svijeta, vođeni idejom pravde i kršćanske ljubavi, kako je naučava kat. crkva, ostvarice se obnova društva, u kojem će radnik biti ravnopravan suradnik s drugim faktorima i osiguran u svojim životnim potrebama. Zatim ide RSS i zato svi hrvatski kršćanski radnici, a osobito članovi kat. društava, treba da budu organizirani u svoje staleške organizacije »Radničkog strukovnog saveza«. Upute za osnutak skupina RSS za Dalmaciju daje: *Radnički strukovni Savez Okružje — Split, Rimska ulica 3.*

POSMATNA ZADRUGA SV. JOSIPA U SPLITU. (Zagrebačka 7. 1.)

Osigurava svojim članovima uz malenu mjesečnu članarinu posmrtnu pripomoć prema tarifi.

Kao zastupnik jednog velikog osiguravajućeg društva sklapa sve vrste osiguranja života, kao i osiguranje protiv požara, sve uz najpovoljnije uvjete i uz maksimalnu sigurnost.

POVJERENIŠTVO U ŠIBENIKU uređuje svake nedjelje od 8^{1/2} do 10 pr. pod. i od 4^{1/2} do 6 p. p. u Katoličkom Domu, a preko sedmice informacije se dobiju u Trafici »Karitas«. Adresa povjereništva: Put Uboškog doma (kuća Olivari).

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI ELIXIR

IZDRAVSTENI GORKI LIKER SVJETSKOG GLASA

proizvađa
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

Naši dopisi

DRNIS

BLAGDAN KRISTA KRALJA. Dan Krista Kralja proslavljen je ove godine na svečan način. Sva katolička društva osjetila su da je to njihov blagdan i radi toga su se upravo natjecali, koje će više doprinijeti samoj proslavi. Našu prostranu crkvu su dupkom napunili, prisustvujući sv. Misi i prigodnoj propovijedi O. A. Marušića. Za vrijeme sv. Mise pjevao je dvoglasno mješoviti školski zbor pod ravnanjem svog zauzetog učitelja g. F. Kulišića. Skladno pjevanje djece svakog je zadržalo a g. učitelj je dobio mnoga priznanja. Na večernjoj akademiji dvorana katoličkog doma nije mogla primiti sve članove raznih društava Kat. Akcije. Svih dvanaest tačaka programa bile su izvedene na opće zadovoljstvo. Predavanje g. Uršića: Zakon Krista Kralja u umjetnosti, koje je predavač svestrano obradio i još tome lijepom dikcijom izgovorio, bilo je pomljivo saslušano. Gđa A. Grubišić, učiteljica, u svom predavanju, na vrlo zgodan način, majčinim osjećajem, prikazala je ljubav Krista Kralja prema majkama

MILODARI ZA GLAZBU. Naši marni sakupljači zaleteli su se i do Knina, gdje su od svih bili srdačno dočekivani i primili doprinos od sljedećih: Din. 300 franjevački samostan; Din. 200 braća Čurko; po Din. 100: M. Šarić, P. Jukić, A. Barić, J. Krpan, Braća Ferić, J. Laća; po Din. 50: I. Šarić, M. Grgić, I. Čurko, I. Dragičević, M. Marić, I. Huljev, N. N. V. Mušić, M. Čurko; po Din. 30: N. N. B. V. N. N. M. P. O. S. Petrov, provincijal prigodom svoje vizite u Drnišu darovao je dinara 500.

GLAZBA PRISPJELA. Za današnje doba nevjerojatnom brzinom sakupljena je suma od 30 hiljada dinara za nabavu glazbe Kat. Akcije kod nas. Nijedna hrvatska katolička obitelj nije ostala a da nije doprinijela svoj obol. Dvadeset i pet prvostupinskih instrumenata nabavljeni su kod naše domaće katoličke tvrtke u Zagrebu — Franjo Schneider, koji nam je uz znatan popust išao na ruku. Lijepo izrađena glazbala su već došla, pa je svak; želi da ih vidi i jedan drugome se raduje. Početkom studenog dolazi i učitelj o A. Pervanja.

MURTER

RAD NASHI KRIZARA. Nakon zastoja, koji su prouzročile razne političke neprilike, Križarstvo u Murteru, pod vodstvom novog župnika vel. Don R. Benamati, počelo se naglo buditi.

Dne 22. rujna o. g. održana je glavna rujanska skupština i izabrano je novo vodstvo koje je uzelo za zadaću da Križarstvo u našem mjestu reorganizira te ga podigne na dolično mjesto. Radi toga prva briga novog odbora je bila proslava Križarskog dana. Kako se iz raznih razloga Križarski dan nije mogao proslaviti u rujnu, to je bilo odlučeno da se proslavi blagdan Krista Kralja kao Križarski dan. Zato tog dana sva braća skupa s pomlatkom, pristupiše k stolu Gospodnjem. Bio je lijepi prizor kad je tridesetak sve mladi ljudi, a još više broj pomlatka, stupalo k Onome koji je rekao: »Tko mene nade, naći će život«. — Preko župske sv. Mise velič. je župnik, govoreći o značenju današnjeg dana, istaknuo svrhu Kat. Akcije i potrebu katoličkih organizacija, osobito omladinskih, te preporučio kao najzgodniju organizaciju Križare. Poslije podne, iza blagoslova sa Presvetim, vlč. je župnik sakupljenim Križarima održao govor i stavio im za uzor Krista Kralja. Poslije toga slijedila je posveta, a iza posvete Križari ispjevaše »Hoćemo Boga« S time je ova naša proslava završena te, puni poleta za daljnja osvajanja, idemo napred pod geslom: »Žrtve, Euharistije i Apostolata«. —

Križar

BIOGRAN n/m

OŠTEČENA BOLNICA. Prošli četvrtak je u bolnici Biograda vladalo veliko nevolje. Dugo i stravično se sijevalo i grmilo uz jaki pljusak kiše. Za vrijeme te oluje udario je grom u zgradu bolnice, i to u vanjski namještaj električne mreže. Šteta je ogromna; računa se na 100 tisuća dinara. Električna struja je, naime, pokvarila mnoge nove bolničke aparate. — Tako se to dogodilo upravo sada, kad se bolnica mislila otvoriti, u času, kad je u Šibenskoj Banovinskoj bolnici provedena velika redukcija kreveta. — Sve nevolja za nevoljom!

Kalendar

Studeneni

N.	3	21 Ned. po Duh.-Sv. Hubert Prva četv. ☉
P.	4	sv. Karlo Boromejski
U.	5	Sv. Emeriko (Mirko)
S.	6	Sv. Leonard
Č.	7	Sv. Engelbert
P.	8	Sv. Gotfrid.
S.	9	Sv. Teodor

Sv. Karlo Boromejski

Rodio se sredinom 16 vijeka u Aroni kraj Milana. Potekao je iz grofovske obitelji.

Već u ranom djetinjstvu zapazila se na Karlu osobita neka svetost. To je ponukalo roditelje da su ga još u djetinjstvu počeli odgajati za svećenika.

Na Pavijskom sveučilištu slušao je pravne nauke. U 21 god. života završio je nauke i stekao doktorat.

Izvanredna svetost učenost, a k tome staračka ozbiljnost Karlova svratila je pažnju pape Pija IV. On pozva mladog Karla u Rim. Učini ga kardinalom i nadbiskupom milanske nadbiskupije.

Koliko je Pio IV. zadužio sv. crkvu i cijelo čovječanstvo ovim imenovanjem.

U Karlovo vrijeme održavao se općeniti crkveni sabor u Tridentu. Na ovom saboru bilo je zaključeno bezbroj spasonosnih promjena u djelo.

Prvi koji je počeo provodati reforme tridentskog sabora bio je sveti milanski biskup Karlo Boromejski. — U tu svrhu često je zadržavao razne pokrajinske sabore, na kojima je apostolskim zanosom tražio obnovu klera i vjernika.

Izdao je bezbroj naredbi za službu Božju, kršćanski nauk, svetkovanje nedjelje i druge crkvene potrebe.

Ovaj Karlov pastirski rad iskopao je tako duboke brazde, da se još i danas, nakon 300 godina, milanska nadbiskupija smatra jednom od najboljih biskupija.

G. 1570 zavladała je nezapamćena glad u sjevernoj Italiji. Narod je u povorkama dolazio u Milan da dobije komad kruha. — Tom prilikom sv. biskup pokazao je veliko socijalno srce. Kad je razdijelio sav svoj novac i žito, rastopio je srebreninu u novac. Kad nije ni to dostajalo, tada je prodao svoje pokućstvo, haljine i sam krevet.

Šest godina kasnije pojavila se kuga u Milanu. Na prvu vijest o tom nemilom gostu sve što je moglo ići pobjeglo je iz Milana. Prijatelj je ostavio prijatelja, dobrotvor dobrotvora, rođak rođaka. Pa i sam kraljevski namjesnik ostavio je grad njegovoj sudbini.

Sve je ostavio Milan. samo ne njegov pastir — biskup Karlo Boromejski! Još u početku kuge prikazao je Bogu svoj život za dobro naroda.

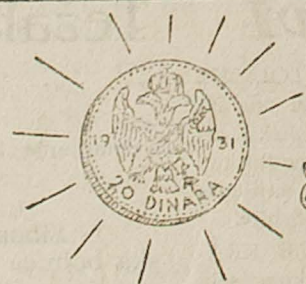
Po gradskim ulicama postavio je svećenike, da nebi nitko umro bez sakramenata. Sam je išao od kuće do kuće da okužene ispovijeda, pričesćuje, tješi i jača.

Za vrijeme kuge naredio je procesije u kojima je sam išao bos, sa užetom oko vrata.

Umro je 4. studenoga 1584. g. Zadnje su mu bile riječi: »Evo dolazim Gospodine!«

Život Šibenika

PROSLAVA KRISTA KRALJA. Prošle nedjelje bio je najsvečanije proslavljen veliki blagdan Krista Kralja. Već nekoliko dana prije navješćala su zvona sa

Zrno do zrna - pogača

kamen do kamena - palača.

Obitelj gospodje Veselić troši mnogo bijele kave, jer je zdrava hrana, a svima veoma ide u tek.

Gospodja Veselić kaže: »Zrnata kava nije baš jeftina ali kada se priredi s Pravi m Franckom, mnogo je izdašna, treba je mnogo manje, jer Pravi Franck daje kavi onu punoću i savršena je u svakom pogledu, u aromi i u boji. To je jedno. Ako još uzmemo u račun, da Pravi Franck koristi zdravlju, onda je jasno, da se tako uštede klijepare.«

šib. zvonika da se približuje blagdan Krista Kralja. Na sam blagdan po svim crkvama propovijedalo se o Kristu Kralju. U katedrali je preuzv. biskup imao svečani pontifikal, preko kojega je skladno i majestozno pjevao veliki zbor bogoslova i sjemeništaraca. Uvečer u 6 s. u punoj katedrali propovijedao je preuzv. biskup o Kristovu Kraljevstvu. Iza propovijedi, pred izloženim Svetotajstvom, izmolio je preuzv. biskup posvetnu molitvu. S pjevanjem »Hoćemo Boga« je završen ovaj lijepi blagdan.

U PONEĐJELJAK U 9 S. ujutro kaptol stolne crkve otpjevaće svečane zadušnice na groblju sv. Ane za ispokoj vjernih mrtvih.

DAROVİ U FOND LISTA. Darovali su u fond našega lista: Preuzv. biskup dr. Jerolim Mileta i don Ugo Basoli po Din 100; don Ante Radić Din 60; don Rudolf Pian, don Šime Matulina i Trafika Karitas po din 50; don Frane Grandov Din 30, don Ivo Grgurev Din 20 i don Metod Ramljak (Rodaljice) Din. 10 Da počasti blagu uspomenu klerika Srđana Vrslovića: Dr Ivo Šekinja Din 40. — Uprava svima harno zahvaljuje.

PROSLAVA DANA KAT. AKCIJE. U nedjelju, na blagdan Krista Kralja, svečano se proslavio dan Kat. Akcije u Šibeniku. Proslava se razvijala po najavljenom programu. Ujutro u 7 s. bila je u katedrali sv. Misa i zajednička sv. pričest sviju društava šibenske Kat. Akcije. Propovijedao je preč. Don Radić. Za vrijeme sv. Mise pjevale su se sve kitice međunarodne kat. himne: »Hoćemo Boga«, Iza sv. Mise razišli su se Križari na sakupljanje dobrovoljnih doprinosa za Kat. Akciju. Ispred svih crkava bile su postavljene kutije sa natpisom: »Pomozite Kat. Akciju«. Gradani su sa simpatijom pratili ovu lijepu akciju naših Križara i relativno dosta dobro pomogli. Sakupljeni novac upotrijebiće se za objeljenje Kat. Doma, koji je zajednička kuća svih društava Kat. Akcije u Šibeniku. — Uvečer u 8 s. bila je akademija u Kat. Domu. U prvom dijelu akademije govorio je o Kat. Akciji veleuč. g. prof. M. Stipčević. Brat M. Lovrić deklamovao je »Himnu Kristu Kralju« (O. Perica), a križarski tamburaški zbor otvirao je »Hoćemo Boga«, »Križarsku himnu« i »Rukovet hrv. narodnih pjesama«. U drugom dijelu akademije odigrali su Križari — omladinci veoma lijepo tragediju: »Po-

bjeda Nepobjedive« (O. Perica). Posjet je bio izvanredan.

Već divlja cikorija bila je u staro vrijeme poznata kao ljekovita biljka. — Njeni po zdravlje korisni sastojci sadržani su u još većoj mjeri u »Pravom Francku«, koji se proizvodi iz korijena domaće oplemenjene cikorije i prema tome predstavlja isključivo biljni fabrikat. —

HLACE TE DOBRE KOSULJE kupćete najjeftinije u novoj slovenačkoj trgovini F. Krajšek u Šibeniku, Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenica Dobrić). Za ljetnu sezonu veliko sniženje cijena. Zajamčeno dobra roba.

COPPERPAIN

podmorna boja garantirano za godinu dana isprobana od iskusnih pomoraca. Svih vrsti suhih i uljenih boja, lakov, firnisa, katrana, blaka, karbolneja, kistova, kila (štuka), pakla i svih u tu struku spadajućih predmeta najbolje kvalitete uz umjerene cijene i solidnu poslugu.

VIKTOR SOŠIĆ
ŠIBENIK
Specijalna trgovina boja laka.
Trg Stjepana Radića.
Kod crkve Sv. Ivana.

VELIKI IZBOR JESENSKIH CIPELA ZA DAME, GOSPODU I DJECU.
ŠIBENIK SPLIT
Kralja Tomislava Marulićeva 7.

MALI OGLASNIK

Ženska Zanatska Škola

otvorila je i ove škol. god. svoj atelier u kojemu se izrađuju sve vrste ženskih haljina za gospode i djecu po zahtjevu naručitelja uz mjerene cijene.

UPRAVA

Krojačka radnja B. POROBIĆ

stavlja do znanja cijenjenom građanstvu da se možete kod mene opskrbiti sa najboljim štofovima uz reklamne cijene. Preporučam se za moj solidan rad. ZNATNO JEFTINE CIJENE

Šibenik, Ul. Luke Tolentića, br. 39.